

17e Nieuwsbrief – Oktober 2005

Stichting Meensel-Kiezegem '44

Het herdenken van de bevrijding der Kampen 60 jaar geleden, loopt voor dit jaar zowat teneinde. De uitgebreide reeks herdenkingsdagen werd ingezet in Auschwitz begin dit jaar. Voor de Stichting en haar medereizigers waren deze onvergetelijke herdenkingsdagen te Neuengamme en Bremen andermaal een verrijkende kennismaking. Vooral het moeizaam opbouwend werk aan de Duitse “knelpunten” (zeg maar concentratiekampen) gepresteerd, bevestigt de gastvrije intenties van de diverse buitenlandse stedelijke Cultuurdiensten.

De vele vriendschappen aldaar ontstaan, samen met de gemeenschappelijke herinneringen, droegen bij tot de deugddoende waardering voor de wederopbouw waarmee de ronddwalende geesten van de slachtoffers omringd werden. We voelden ons daar thuis met onze slachtoffers. Wij zijn enorm dankbaar om alles wat we aldaar konden en mochten realiseren, vooral door de aanwezigheid van ons beeld “de Wanhoop” te Neuengamme(2000) en de onverwoestbare herdenkingsplaat in Schützenhof(2004).

De herinnering aan de gemeenschappelijke geschiedenis blijft tot diep in het derde millennium vruchten dragen. Daarvan zijn we zeker, gezien de jongerenbelangstelling vanuit de scholen. Hoe bescheiden ook het zaad was dat gezaaid werd tussen 1995 en 2005 onder vorm van onze film, ons beeld, ons boek “Getuigenissen”, onze gedichtenbundel van Ina Staberg(die straks een muzikale bewerking ondergaat), onze bundel oorlogsliedereren, ons Vredesmuseum, onze periodieke tentoonstellingen, onze herdenkingsreizen, onze filmvoorstellingen, onze Nieuwsbrieven, onze website...enz. Dat alles zal het blijven doen, dankzij de samen gedragen inzet van de Stichting. Met een geestvol vertrouwen laat Meensel-Kiezegem voortaan een nieuw gelaat zien, gisteren, vandaag en morgen, uitdeinend in internationale erkenning.

Getuige hiervan de interesse van Katinka Schröder, de journaliste van de Duitse Rundfunk, voor zowel radio als TV die een indrukwekkende reportage heeft samengesteld, met als orgelpunt haar teamwork naar aanleiding van de jaarlijkse herdenking begin augustus hier ter plekke. En dan lijkt het goed even nuchter de hedendaagse werkelijkheid onder ogen te zien. Zonder al de voornoemde ontplooide activiteiten benevens de begeestering die uitgaat van het Vredesmuseum en het plaatselijk Informatiecentrum zou Meensel- Kiezegem niet van de “luxe” kunnen genieten om een goede informatie terzake te kunnen aanbieden,

- zou de verminderde kennis en belangstelling van de jongeren hen in hun mogelijkheden beperken om de aangereikte informatie actief te verwerken.*
- zou men onwetend tegenstrijdige verwachtingen blijven koesteren*
- zou er geen ruimte voor getuigenissen en “modellen van slachtoffers” als pijlers van kennisoverdracht samen te brengen zijn.*
- zouden we niet verplicht worden om de tijd te nemen om ons over dit alles te bezinnen en aanspreekpunten trachten te vinden die ons steviger kunnen verankeren met de boodschap die al dat aangedane en verwerkte leed in zich heeft gedragen*

De generatie die de donkere periode van de Tweede Wereldoorlog nog actief heeft meegemaakt, sterft geleidelijk uit. Niettemin zullen de auteurs van de volgende generaties inspiratie blijven zoeken in dat tijdperk dat zich tegen de achtergrond van de Duitse bezetting heeft afgespeeld, met al de excessen vandien.

Vandaar dat we in geen geval de pedalen mogen kwijt raken en moeten doen wat we moeten doen. Alleszins ons best doen. Dat blijkt andermaal uit deze 17de Nieuwsbrief.

*Guido Hendrickx,
Voorzitter*

De lege graven van Meensel-Kiezegem

Een Duitse TV-Ploeg met journaliste Katinka Schröder gebruikte deze woorden als werktitel voor een groots opgezette reportage over de tragische gebeurtenissen te Meensel-Kiezegem en dit naar aanleiding van een visie van de film "Meensel-Kiezegem '44" van de "Stichting Meensel-Kiezegem '44".

Donderdag 4 augustus 2005

De opnames werden gestart in Bremen .

Vanaf 14.00 uur waren ze in Schützenhof waar 276 gevangenen uit 14 landen het leven verloren. Speciale aandacht ging naar de 6 gedeporteerden uit Meensel-Kiezegem die hier omkwamen: Edward Van Goidsenhoven, Guillaume van Hellemont, Richard Hendrickx, Edward Octaaf Janssens, René Janssens en Emiel Reynders.

Ook werd er opgenomen met getuigen die de lijdensweg kennen van het kamp naar de werkplaats A.G. Weser. Hier getuigden ook inwoners die feiten waarnamen. Een inwoner uit de Brombergerstrasse verklaarde dat de gevangenen tijdens de karige voedselbedeling met de zweep geslagen werden en zelfs bij extreme vrieskou op de knieën moesten zitten.

Een andere getuige, Detlev Dahlke, getuigt: " Ik was in de herfst van 1944 als jonge soldaat in verlof een wilde in bij een fotograaf enkele foto's laten ontwikkelen. Toen ik van die winkel terugkwam werd ik aan het kruispunt opgehouden. De straat was vol kijklustigen. Niemand mocht op de rijweg komen, daar er een grote stoet gevangenen de Ritterhude Strasse inging."

's Avonds moesten de gevangenen langs een andere straat terug. Dode kameraden moesten op karren meegsleept worden. In Schützenhof moesten dan die lijken in de wasplaats gelegd worden.

De filmploeg was vanaf 20 uur op het Österhorlzer Kerkhof. Daar werden opnames gemaakt aan de grafstenen waar de namen van de overleden dorpsgenoten uit Schützenhof vermeld worden.

Vrijdag 5 augustus 2005

Op vrijdag 5 augustus werd dan Marianne Chantelau, die tijdens de oorlog werkte bij de firma Möller en dus alles van nabij heeft bekeken, naar haar bevindingen gevraagd. De medereizigers in mei hoorden deze moedige vrouw al in Hornisse aan. Ook aan deze bunker werd gefilmd.

Na de middag waren er opnamen in Blumenthal waar herinnerd werd aan onze slachtoffers: Jozef Boesmans, Theofiel Bruers, Marcel de Bruyn, Herman Van de Gaer, René Natens, Jules Pijpen, Gustaaf Dereze, Kamiel Robeyns en Georges Swinnen.

Daarna kwam de bunker van Farge en het indrukwekkend monument "Vernietiging door arbeid" aan de beurt. Hier praatte men ook over de dodenmars naar de Lüberckerbucht.

Zaterdag 6 augustus 2005

Op zaterdagmiddag kwam de filmploeg, cameraman Hans-Jürgen, Katinka en Reimond Gaebelein in Meensel aan. Diezelfde namiddag had Katinka Schröder al een uitgebreid verhelderend interview met Agnes, Madeleine en Maria Janssens aan het graf van hun broer René. Tussendoor sprak zij ook met voorzitter Guido Hendrickx. Met de mensen van de "Stichting" verzamelden we dan in Huize Hageland. Daar zagen we al een deel van het werk dat gemaakt was in Bremen en omgeving. 's Avonds vergezelden we de equipe naar Jef Pittomvils. Voor Katinka was dit een leuk weerzien van Jef en Greta, bij wie zij eerder al voor een andere reportage te gast was.

Katinka Schröder

Zondag 7 augustus 2005

We waren reeds vroeg aan de slag en er werd gesproken met Guido Hendrickx, Oktaaf Duerinckx en aan het huis waar de opnamen van de aanhouding van Evrard Cauwbergs gefilmd werd. René Cauwbergs, die de rol van zijn vader speelde, vertelde zijn bevindingen. Het was voor de tv-mensen de bedoeling dat ze medespelers in de film vragen stelden op de locatie waar de opnamen gebeurden.

De plechtigheid aan het monument in Kiezegem werd opgenomen, een gesprek met Rudi Peeters en burgemeester Rudi Beeken en de bloemenhulde in Meensel waren de voormiddagtaken. Tussendoor was er nog een indringende getuigenis van Joost Wittemans in de zusterschool van Meensel. In de namiddag en tijdens de receptie werd er gefilmd in het Informatiecentrum van de N.C.P.G.R. afdeling Meensel-Kiezegem en werden er weer vragen gesteld aan René Thirion, Jean-Marie vanden Eynde en later met de vertolkers van Frans en Irma Lemmens, de kleinkinderen Francis en Mia. Aan de herdenkingssteen van onderwijzer Ferdinand Duerinckx aan de bibliotheek van Meensel-Kiezegem, interesseerde de journaliste zich vooral in een gesprek met Guido en Oktaaf over de werkzaamheden van hun beide vaders (hoofdonderwijzer en onderwijzer) tijdens de oorlog in de gemeente. Ook een gesprek met Gusta en Ferdinand Torbeyns op de Muggenberg werd opgenomen. Door de gemeente werd een etentje aangeboden als dank voor de belangstelling van deze kunstenaars uit Duitsland in de Gempmolen.

Maandag 8 augustus 2005

's Morgens werd er reeds vroeg gestart in Huize Hageland. In het museum spraken Maria Pijpen over de situatie in Kiezegem en de vertolkers van boswachter Alfons Craeninckx en schoondochter Germaine, Alfons en Lida Craeninckx . Op de opnameplaats van de herberg Duerinckx in de zusterschool te Meensel praatte Katinka Schröder nog met Ludo Duerinckx , die de rol van zijn grootvader Ferdinand vertolkte. Ten huize van Melanie Claes vertelde zij over de aanhouding en de verdere afloop van haar man Jef. Wij moesten toen nog een bijkomend gesprek voeren met Gusta Torbeyns en enkele shots aan het ontmoetingscentrum en op het kerkhof van Kiezegem sloten deze interessante dagen af. Nu is het wachten op het radio-en tv-resultaat. Dat zal echter nog wel een tijdje duren, want het is een productiehuis dat er zijn werk van maakt.

Mitte: Rudi Beeken, Bürgermeister der Samtgemeinde Tiet-Winge bei der Gedenkveranstaltung

Uit 'Der Bremer Antifascist' – Oktober 2005

Mijn dorp
meensel-kiezegem

*Als je buiten kijkt zie je bomen,
Huizen en blijе gezichten
Niets doet je denken aan het verleden,
Niets doet je vermoeden dat...*

*Maar als je goed kijkt als je heel goed kijkt
Dan kun je de littekens zien
Als je heel goed kijkt kun je het verdriet
In de ogen van de oude mensen lezen,
Het hele verhaal staat in hun hart gebrand*

*Voor altijd
Als je heel goed luistert
Dan hoor je de kreten van de stervende
Dan hoor je het fluiten van de kogels*

*Als je heel goed voelt
Dan voel je de aanwezigheid van hen
Die gesneuveld zijn, dan voel je de pijn en het verdriet*

*Als je de tijd maar kon terug draaien
En alles kon tegenhouden
maar nu...
Nu alle sporen weg zijn, nu alles voorbij is
Nu rest er alleen nog de vraag*

WAAROM?

*Ons dorp hebben we terug
Maar zij die ervoor gevochten hebben
Zijn we voor een groot deel kwijt.*

*Katrien Pypen (16 jaar),
Ter gelegenheid van de plechtigheid te Meensel-Kiezegem,
7 augustus 2005*

Herdenkingsplechtigheid van 8 augustus 2005

In de kerk van Kiezegem werd na de mis de plechtigheid , wegens de stortregen , verder gezet. Nadien legde men bloemen neer aan het grafmonument. De toespraak van Burgemeester Rudi Beeken geven we hier integraal weer.

Dames en heren,

61 jaar naar het drama dat zich in de deelgemeente Meensel-Kiezegem heeft afgespeeld, verzamelen wij andermaal aan de monumenten om de feiten en hun talrijke slachtoffers te gedenken.

Het is niet omdat 61 misschien niet meteen een getal is dat erg tot de verbeelding spreekt, dat er het voorbije jaar rond het thema van verzet en collaboratie in de gemeente niets zou gebeurd zijn. Ik hoef U wellicht niet te herinneren aan de erg geslaagde en sfeervolle tienjarige herdenking die verleden jaar in Meensel gehouden werd door het herdenkingscomité en dat ondanks de ernstige ziekte van de voorzitter die gelukkig een gunstige wending genomen heeft. Het boek van de heer Stefan Vanlaere en de gebroeders Craeninckx over de gebeurtenissen die wij vandaag herdenken, is inmiddels aan zijn derde druk toe en is op z'n minst een ernstige bijdrage tot de bekendheid van de feiten te noemen. Mijnheer de voorzitter, het valt inderdaad niet zo vaak voor dat inwoners van Tielt-Winge signeersessies houden op de boekenbeurs. Het was dan ook een eer voor ons dorp U daar te mogen begroeten. Verder heb ik, samen met heel wat andere burgemeesters van de Koning het erediploma met bijpassend lint ontvangen dat aan de gemeente Tielt-Winge werd toegekend, zoals ik U vorig jaar aankondigde. Het lint maakt deel uit van de officiële gemeentevlag, die op vraag van de gemeenteraad bij deze plechtigheid gedragen wordt door het jongste gemeenteraadslid, de heer Filip Broos. Samen met heel wat andere inwoners had ik eind augustus verleden jaar en herhaald dit jaar in mei ingevolge de herdenkingsplechtigheden rond 60 jaar bevrijding van de concentratiekampen de gelegenheid om het kamp van Neuengamme en een aantal bijkampen daarvan te bezoeken. Een aanrader voor eenieder van U. Voorts richtte de gemeente Tielt-Winge een nieuw monument op in de deelgemeente Tielt om de twee weergekeerden Dony Pittevils en Louis Clinckx van die deelgemeente te gedenken. Tenslotte legt het gemeentebestuur momenteel de laatste hand aan een brochure die voorlopig door het leven gaat als "De oorlogsroute" en waarin tegen de geruchten in wel degelijk plaats gemaakt werd voor hetgeen zich in Meensel-Kiezegem heeft afgespeeld. Uiteraard is het gemeentebestuur ook dit jaar meteen ingegaan op de vraag van de plaatselijke afdeling om ondersteuning van deze jaarlijkse plechtigheid.

Dames en heren,

Bij mijn bezoek en herhaald bezoek aan de kampen in de voorbije twaalf maanden is het mij opgevallen hoe moeilijk het ligt voor de Duitsers zelf om hun oorlogsverleden te verwerken. Velen onder hen hebben naaste familie of goede vrienden die aan de verkeerde kant stonden tijdens de tweede wereldoorlog. Het is niet gemakkelijk om zich daarvan te distantiëren. Niet voor niets worden de talrijke monumenten en getuigen ter plaatse vaak "Mahn- und gedenkstaette" genoemd: waarschuwings- en herdenkingsplaatsen. Toch moet ik U meedelen dat ik tijdens die bezoeken veel goede wil vastgesteld heb en ook een duidelijke wens om hetgeen in het verleden fout gelopen is zo vaak mogelijk in herinnering te brengen om zo een herhaling te vermijden. Kosten noch moeite werden en worden gespaard om tal van gedenkplaatsen te behouden. Aan het kamp van Neuengamme zelf, maar ook verscheiden bijkampen zoals Reiherhorst in het Oostduitse Wöbbelin, werden nog het voorbije jaar grote en dure restauratiewerken verricht en gedenktekens opgericht. Duizenden bezoekers uit binnen- en buitenland werden het voorbije gastvrij ontvangen en konden ter plaatse kennis maken met de mensonterende schouwspelen die zich daar tijdens de tweede wereldoorlog hebben afgespeeld. Toch vinden de Duitsers zelf dat zij nog niet genoeg inspanningen leveren. Gisteren nog kreeg ik de vraag wat wij er zouden van vinden wanneer men bijkomende stoffelijke overschotten van onze slachtoffers terug zou naar huis brengen.

Ik heb het vriendelijke aanbod afgeslagen met de boodschap dat onze bevolking het graf of de gedenksteen van hun vriend of familielid hier op het erekerkhof kunnen bezoeken, maar dat het voor hen in de eerste plaats van belang is te weten waar hun dierbare in werkelijkheid begraven is en er –al is het maar eenmalig- een bezoek te kunnen aan brengen. Voor sommigen onder U is zelfs dat na al die jaren nog steeds niet mogelijk. U neemt het mij dan ook niet kwalijk om er voor te ijveren dat budgetten in eerste orde daaraan zouden besteed worden opdat onze doden werkelijk zouden kunnen rusten.

Toch worstelt niet alleen Duitsland met het oorlogsverleden. Ook wij doen dat nog. Daarbij valt het mij op dat er hier op het eerste zicht veel minder inspanningen gebeuren op dat vlak dan in Duitsland zelf. Het is echter niet omdat wij geen massagraven hebben van waaruit de doden waarschuwen of geen concentratiekampen zoals ginder, dat wij hier minder waakzaam zouden mogen zijn. Waren het niet immers Belgen die op 30 juli 1944 het dodelijke schot losten? Was het niet een Belg die daarbij het leven verloor? Was het niet een moeder uit Meensel-Kiezegem die om wraak vroeg? Waren het niet Belgische collaborateurs die de operaties Meensel-Kiezegem opzetten en grotendeels afhandelden? Laat er geen misverstand bestaan: ik praat hiermee de Duitse bezetting, noch de uitwassen van het Nazi-regime goed, integendeel keur ik dat alles in alle toonaarden af. Maar ik wil er wel op wijzen dat niet alle verantwoordelijkheid in Duitse schoenen moet geschoven worden. Daarom juich ik elk initiatief toe dat er toe leidt dat het drama van Meensel-Kiezegem wereldkundig gemaakt wordt: immers onwetendheid was altijd al een slechte raadgever. Ik juich ook elk initiatief toe dat er toe leidt dat onze jonge mensen met de neus op de feiten gedrukt worden: waarom geen bezoek van slachtoffers of hun nabestaanden aan de scholen? In Duitsland gaan gewezen Nazi's wel uitleggen waarom zij verkeerd waren. Waarom geen bezoek aan de concentratiekampen? In Duitsland heeft men ernstige inspanningen gedaan om dergelijke bezoeken in de toekomst te kunnen blijven organiseren. Er blijft op die vlakken voor ons nog heel wat werk aan de winkel.

Reeds verscheidene keren hadden wij Duits bezoek op onze plechtigheden. Dat is dit jaar niet anders. Laat ons samen met hen onze doden gedenken en desnoods onze doden zoeken. Laat ons samen met hen onze teruggekeerden vieren. Laat ons samen met hen zeggen dat hetgeen gebeurd is zich nooit meer mag herhalen en de collectieve vergissing nooit uitgesloten is.

Tot slot wil ik heel expliciet de stichting Meensel-Kiezegem '44 bedanken voor de gelegenheid die zij aan de geïnteresseerde mensen bieden om de kampen te gaan bezoeken en om de goede nationale en internationale contacten die zij hebben. Ik wens evenzeer ook de plaatselijke afdeling van politieke gevangenen en rechthebbenden de bedanken voor de puike organisatie van de jaarlijkse herdenkingen zoals de deze en voor de belangenbehartiging die zij doet voor de politieke gevangenen en rechthebbenden. Mocht U verstaan hebben dat de Duitsers het vandaag op sommige vlakken misschien beter doen dan wij, moet ik U toch bevestigen dat uit de door de stichting georganiseerde reis ik onthouden heb dat onze oosterburen in elk geval nog heel wat kunnen leren van de plaatselijke afdeling als het over de organisatie van plechtigheden gaat. Ik kan dan ook niet anders dan in het belang van onze bevolking oproepen om de sterke kanten van de beide aangehaalde organisaties zo goed mogelijk te verenigen.

Dank U.

Normandiëreis van 22 juli tot 25 juli 2005

Om een volledig overzicht te krijgen van het gebeuren in Juni '44 is er veel tijd nodig, Daarom maakten we met deze reis een keuze. We bezochten een Amerikaans, een Engels en een Duits kerkhof, zes musea uit het Normandië-circuit en enkele typische batterijen en slagvelden.

Vrijdag 22 juli 2005

Arromanches – Bij aankomst reden we naar de heuvel met oriëntatietafel en het grote imposante Lieve-Vrouwebeeld. In een nieuw complex toonde men de indrukwekkende film “De Prijs van de Vrijheid” . Deze 360° projectie bood een fascinerend beeld van oorlogsrealiteit en vredesdenkbeelden. Men werd als het ware ondergedompeld in zowel beelden van oorlogswreedheid als contrasterende opnamen van een vredevolle wereld. We begonnen de reis daar al met onvergetelijke momenten.

Met de bus of te voet daalden we dan af naar de lagere site, het hart van Arromanches. Daar konden we de techniek van de kunstmatige haven in het museum op aanschouwelijke wijze gaan verkennen. Dit museum is gelegen tegenover wat overgebleven is van de kunstmatige haven: maketten, diorama en de vele documentatie gaven een duidelijk beeld van deze ingewikkelde technieken. Churchill had beslist dat bij de landing in Normandië een kunstmatige haven noodzakelijk was en dus moest klaargemaakt en over zee vervoerd worden. Twaalf dagen na de landing was de “Mullberry”-haven in volle werking. Met cement gevulde enorme kisten werden geplaatst en verzonken, schepen van diverse tonnemaat deed men hierbij ook zinken, zodat deze een golfbreker van 12 km vormden. Vier drijvende pieren, met een totale lengte van 5700m verbonden het land met het centrum van deze haven. De bouw en het vervoer van de kunstmatige havens staan geboekt als één der topprestaties en best bewaarde geheimen van de oorlog.

Deze “Port Winston” werd gebruikt om een enorm aantal manschappen, 9000 ton goederen en 25000 voertuigen aan land te brengen tot Cherbourg en Le Havre bevrijd waren.

Om ondermeer te bekomen van dit eerste deel van de lange trip bezochten we Port en Bessin, een belangrijk vissershaventje. Dit werd ingenomen door de 47ste Royal Marine Commandos op 7 juni en op 12 juni was de haven open en verscheepte al 8.000 ton per dag. De opnamen van de aanval van de Franse Commandos met Cdt Kieffer op het Casino van Ouistreham (50 km hier vandaan) voor de film “The Longest Day”, vonden rond de kom plaats. Vanop een terras konden we van dit sympathieke havenplaatsje bij een verfrissing genieten.

Na Port en Bessin reden we naar Bayeux , waar in het centrum het driesterrenhotel Churchill, in een historisch kader, ons verwachtte. Na een smakelijk avondmaal in "Les Arcades" en een wandeling in dit sympathieke stadje was het bed welkom.

Zaterdag 23 juli 2005

Amerikaans Kerkhof en Gedenkteken - Dit kerkhof ligt op de top van een klif die uitsteekt op het Omaha strand. Het geheel wordt prachtig onderhouden door de “American Battle Monuments Commission” en werd voltooid in 1956. Het is een domein van 70 ha.

Er liggen 9386 Amerikaanse militairen begraven waarvan 307 onbekenden. 14000 andere gesneuvelden werden overgebracht naar de USA. Het gedenkteken bestaat uit een zuilengang met in het midden een zeven meter hoog beeld “De ziel van de Amerikaanse jeugd”. Kaarten over D-Day en oorlog staan in de muren gebeiteld en werden door de medereizigers grondig bestudeerd. Achter dit monument, in de tuin der vermisten, staan de namen van 1557 manschappen die nooit werden geïdentificeerd of in zee omkwamen. Centraal op het kerkhof staat een kapel en aan de zeezijde een oriëntatietafel. Aan deze tafel werd duidelijk in wat voor een "schitekraam" de landing op deze "beach" gebeurde. Van daaruit kan men ook dat Omaha strand bereiken dat zich uitstrekt voor de dorpjes Colleville s/m, Saint-Laurent s/m & Vierville s/m. Hier is ook het graf van brigadegeneraal Theodore Roosevelt († 12 juli '44). Hij was reserve-officier en de neef van Theodore Roosevelt, de 26ste president van de USA. Hij stierf in Normandië aan een hartaanval. Ook zijn broer Quentin , die vocht in WO I en piloot was kwam hier om. Ook vader en zoon Reed sneuvelden hier:

Ollie Reed was kolonel en zijn zoon Ollie Jr luitenant. Ook is de geschiedenis van de gebroeders Ryan (Sullivan) via de film overbekend. Daniel sneuvelde in de Pacific (Nieuw Guinea) de week voor D-day, Peter stierf op Utah beach en Sean op Omaha beach, beiden op 6 juni. Er kwam een actie om de jongste broer, James van de 101ste airborne divisie, naar Amerika te halen. Deze film van Steven Spielberg gaf een duidelijk en verschrikkelijk beeld van de toestanden in Normandië.

Pointe du Hoc - Even voor Grancamp-les-Bains sloegen we rechtsaf langs de “Chemin des Rangers”. Op deze imposante rotspartij hadden de Duitsers een versterkte batterij gebouwd. Het 2de Bataljon Rangers van kolonel James E. Rudder (waar kapitein John Miller ook deel van uitmaakte) beklom de dertig meter hoge klif met touwen, touwladders en uitschuifbare ladders van de Londense brandweer. Drie dagen duurde de strijd. Van de 225 soldaten overleefden er slechts 90 deze slag. Men heeft het terrein van 12 ha gelaten zoals het op 8 juni 1944 door de Rangers werd verlaten. Voor de aanval werd het op 5 en 6 juni beschoten met 700 ton bommen uit 124 vliegtuigen. Een eenvoudige pijler op een bunker (voor de veiligheid wegens afbrokkelen niet meer toegankelijk) staat als herinnering en de namen staan erin vermeld. Sinds de 60-jarige herdenking is de hele site omgebouwd en gemoderniseerd. Het is nu voor minder-mobielen ook doenbaar deze plaats te bezoeken. Het viel ons ten andere overal op welke moeite er ook daar gedaan wordt om al deze zaken extra in de kijker te zetten.

Langs Isigny sur Mer (D511+) en Carentan (N13) reden we naar St Marie du Mont (D913) en Utah Beach. Even stopten we in het dorp: een fotogenieke toren van de kerk met opbouw in diverse stijlen. Rond de kerk staan op panelen de belevenissen van juni '44 van het dorp. (de tv-reeks "Band of Brothers "met het 101ste speelde zich hier voor een deel af). Op de Plage de St Marie in een kazemat is een vernieuwd museum en er tegenover is een monument geplaatst bij de 40ste verjaring. Hier is ook de 00-paal (in St Mere Eglise is de 0- paal) van de vrijheid. Deze palen stippelen de weg uit van het Amerikaanse leger (o.a.de 101ste en de 82ste) tot in Bastogne. In het café tegenover het strand is er ook een museum over radioverbindingen. Door tijdsgebrek kwamen we er echter niet toe dit ook te bezoeken.

Lange de Kustweg langs Varreville dan naar de Batterij van St Marcouf (3x 210). Deze batterij bestreek de hele Normandische kust langs Utah beach tot Omahabeach. Hier ook vielen de pas uitgevoerde vernieuwingen op. Daarna ging het richting St Mere Eglise met het “Musée des Troupes Aéroportées” en de kerk met de bengelende para John Steele van de 82ste Airborne Divisie 505de regiment..

Sainte-Mère-Eglise - Om de invasie in de invasie in de rug te steunen werden 15.000 Amerikaanse para's gedropt rond St Mère Eglise. Zij werden door 882 vliegtuigen vervoerd. Het betrof de 101ste divisie (The Screaming Eagles) en de veteranen van de 82ste divisie (The All American Boys). Uiteindelijk werd deze plaats de eerste bevrijde Franse stad en het eerste Amerikaanse bruggehoofd in Europa. Het museum der Luchtlandingstroepen en Douglas C47 werden bezocht. Ook de typische Noemandische kerk met het typische glasraam over de feiten van 6jun '44 kreeg volle aandacht. Voor het stadhuis bevindt zich dus paal 0 van de Voie de la Liberté, de weg aanduidend die gevolgd werd door de Amerikaanse troepen tot in Bastogne.

Vandaar via de N13 over Carentan, St Isigny richting Bayeux naar La Cambe. Na een bezoek aan het eerder sombere , maar indrukwekkende Duitse Kerkhof (21.000 doden) terug naar ons hotel Churchil in Bayeux.

Zondag 24 juli 2005

Bayeux — De eerste bevrijde stad - Deze plaats verkenden we al gedeeltelijk de eerste avond. Elka dag verkenden we eer een andere plaats. Het is een gezellig provinciestadje met kleine en gezellige winkelstraten. In tegenstelling tot Caen is Bayeux volledig gespaard gebleven van alle oorlogsgeweld. De geallieerden hebben het onmiddellijk na de landing ingenomen zonder slag of stoot. De grote publiekstrekkingen zijn de kathedraal en de tapisserie van Mathilde.

Kathedraal - Reeds van de 4e eeuw was Bayeux de zetel van een bisdom. Het moest een volwaardige kathedraal krijgen en met de bouw daarvan werd gestart in de 11e eeuw. Odo nam die taak op zich, hij was bisschop van Bayeux en halfbroer van Willem de Veroveraar. In 1077 werd de kerk ingewijd in aanwezigheid van Willem en Mathilde. Als geschenk kreeg Odo het 70 meter lange tapijt met het ganse verhaal van de strijd bij Hastings. Trouwens Odo streed daar ook aan de zijde van Willem de Veroveraar. Om Odo zijn grote mond te snoeren werd hij ook nog tot Hertog van Kent gebombardeerd. De kerk (romaans en gotisch herbouwd) is ten dele assymetrisch opgebouwd. Het vroeg dan ook van onze reizigers heelwat zoekwerk om de verschillen tussen rechts en links uit te zoeken.

We bezochten niet het Oorlogsmuseum en onze keuze viel democratisch op de **Tapisserie van Reine Mathilde**. De lengte van dit historisch meesterwerk bedraagt 70 meter en het is 50 cm hoog. De bedoeling was om de kooromgang van de kathedraal te versieren bij feestelijkheden. Nu werd het ondergebracht in een museum op een boogschuit van de kathedraal. Het elektronisch systeem verschafte ons uitleg in onze eigen taal en individueel.

Het tapijt is de visuele uitbeelding van de verovering van Engeland en de slag bij Hastings. Het verhaal werd ingedeeld in 58 stukken, de geschreven commentaar is in het latijn. Omdat veel mensen niet konden lezen is het volledig begrijpbaar door de tekeningen, je kan wel stellen dat het veel heeft van een stripverhaal. We konden zien hoe ze vroeger streden, hoe ze gekleed waren enz.

Het tapijt werd gemaakt tussen 1066 en 1077 in Engeland. Men kon dit nagaan door de vele Angelsaksische stijlelementen die men hier kon terugvinden. Waarschijnlijk is het Odo zelf die het heeft laten maken want hij zou zich zelfs verschillende keren hebben laten afbeelden op het doek.

Het is altijd al een fel beheerd kunstwerk geweest. Napoleon liet het zelfs naar Parijs overbrengen om te tonen aan zijn troepen hoe ze de Engelsen konden klein krijgen. Ook Hitler wou het doek zien maar het had ondertussen al een veilig en geheim onderkomen gevonden.

Caen: MEMORIAL “Une musée pour la paix” - Dit museum, een must, werd op 6 juni 1988 ingehuldigd in aanwezigheid van president Mitterand. Het gaat hier om het meest volledige, modernste museum over oorlog en vrede. Een kort overzicht: Historische reis: Failliet van de vrede, Zwarte jaren voor Frankrijk, Wereldoorlog Totale oorlog; Projecties: D-Day, de slag van Normandië, Hoop; Vallei van de Memorial: Nobelprijzen, Nobelprijs van de Vrede en van de Toekomst. In vogelvlucht duurt het bezoek minimum twee uren (maar dan heb je niet veel gezien). De meesten wilden later nog eens terugkomen: de veelheid, vermoeidheid en toch nog gebrek aan tijd zijn hier de redenen voor. Het is ook zo dat sinds enkele jaren dit unieke museum is uitgebreid, bijna verdubbeld. De nieuwe site handelt vooral over de Koude oorlog (o.a. de muur van Berlijn, de goelag, nucleaire raketten enz.) In de vallei is er een uitgewerkt Internationaal Park met Amerikaanse, Canadese en Britse tuinen en ook de heuvel van de vogels. Een korte wandeling langsdaar besloot deze drukke dag.

Maandag 25 juli 2005

Pegasusbridge - Hier landden in de nacht van 5 op 6 juni '44 met een ongelooflijke juistheid de zweefvliegtuigen van majoor Howard. Zij kregen de bruggen over het kanaal en de Orne intact in handen en verdedigden ze tot Commander Lord Lovat met zijn commando's vanaf Sword Beach op de middag hen kwam aflossen.

Hier bezochten we de landingsplaatsen van drie "gliders", het nieuwe Pegasus-museum (met in de rotonde een klare uitleg van een vrouwelijke gids) gewijd aan de 6de divisie Britse luchtlandingstroepen. Toen er enkele jaren geleden sprake was van de ophaalbrug over het kanaal te vervangen werd dit door een petitie verhinderd en bleef ze bewaard, maar wel verplaatst aan het nieuwe museum. Een gelijkende, maar wel langere brug werd in de plaats gezet. De echte brug ligt in de tuin en een duidelijke verklaring van bouw en systeem van zowel dit kunstwerk als van de zweefvliegtuigen konden we waarnemen. Dan gingen we langs het eerste bevrijde huis-café "Gondree"- van Frankrijk (dat bewaard bleef in zijn oorspronkelijke toestand en waar de kleindochter nu de dienst uitmaakt) Een trouwe bezoeker van deze typische herberg was Bill Miller, de doedelzakspeler van Lord Lovats troepen. We konden uiteraard niet nalaten op het terrasje even uit te rusten.

Over de bruggen naar Merville. De batterij is een van de beste voorbeelden van de verdedigingswerken van de Atlantikwal. Luitenant-kolonel Terence Otway moest deze batterij onschadelijk maken voor de landing. Van zijn 700 manschappen wist hij er slechts 150 te verzamelen. De zweefvliegtuigen landden op verkeerde plaatsen en met een veertigtal manschappen werd de batterij in precies een kwartier dierend gevecht overmand. Van de 200 Duitsers sneuvelden er 178 en 22 nam men er gevangen. Het Swordstrand was heel wat veiliger. We bezochten ook deze nieuw-gerestaureerde site en dit was een (winderig) pluspunt in de reeks plaatsen aan de Normandiëstranden: 't museum is geïnstalleerd in de kazematten met makettes, voorwerpen en diverse materialen. Ook een duidelijk schema van de werking van dergelijke batterij is er te vinden.

Langs de andere stranden passeerden we in Deauville de Pont des Belges (bevrijd door de brigade Piron) en de volgende stopplaats was het mooie bloemige Honfleur, dat ook door de Belgische Brigade Piron werd bevrijd . We verspreiden ons over het stadje om in een typisch restaurantje te eten, het houten kerkje te bezoeken , langs de kaaien van het binnendok te wandelen en af te spreken aan het monument waarop volgende tekst vermeld staat: "Gloire à l' Angleterre, les U.S.A., la Russie, la vaillante Belgique et tous les alliés" Uit de speech van Mr Patin, burgemeester van Honfleur bij de bevrijding op 25 augustus 1944.(Eer aan Engeland, de Verenigde Staten van Amerika, het moedige België en al de geallieerden)

Tijdens de terugreis keken we nog naar enkele afleveringen van Band of Brothers die zich afspeelden rond Saint-Marie-du-Mont en Carenten. Deze uiterst vermoeiende reis was echter zo boeiend en vol interessante gegevens dat ze de reizigers nog lang zal bijblijven. Een klaarder inzicht in één van de grootste ondernemingen op oorlogsgebied en een gevoel van dankbaarheid overheersten na afloop.

Pegasusbridge

Verder Onderzoek

Matthias Buescher, één van de Duitse onderzoekers naar de waarheid over de concentratiekampen liet ons per e-mail weten dat de Gedenkstätte des Konzentrationslagers Neuengamme dit jaar een nieuwe editie van het Dodenboek heeft uitgegeven. Voor 20 euro is dit ook op CD-rom te verkrijgen.. Op basis van deze databank worden de data van de voormalige gevangenen van Neuengamme en de buitenkampen uit Meensel-Kiezegem uit het boek van Oktaaf Duerinckx vergeleken met het dodenboek van Neuengamme. Zo stelden we enkele verschillen vast. Zo zijn er details die niet overeenkomen en vooral de levensdatums betreffen. In volgende lijst stelt hij afwijkende datums vast. Matthias Buescher is steeds ter beschikking om verdere vragen en opmerkingen te behandelen. Wie nog verbeteringen kent, kan ze langs de "Stichting" melden. Wij geven ze dan door naar de diensten van Matthias Buescher.

Basteys, Jozef: * 11.04.1908, gestorben im Februar 1945

Blenkinsop, Edward: * 08. 10.1920

Boesmans, Jozef: gestorben: Bremen-Blumenthal (Deschimag)

de Brier, Daniel: gestorben: Meppen-Verse

Bruers, Theofiel Jozef: gestorben: Bremen-Blumenthal

de Bruyn, Jozef: gestorben: Hamburg-Hammerbrook (Spaldingsstraße)

de Bruyn, Marcel: *12.10.1889, Häftlingsnummer: 44605, gestorben: Bremen-Blumenthal(Deschimag)

Craeninckx, Rene-Vital: gestorben 03.05.1945 bei Bombardierung der Cap Ancona

Coeckelberghs, Frans: gestorben: bei Bombardierung der Cap Ancona

Devroye, Evrard: gestorben: 10.02.1945 in Schandelah

Goethuys, Godfried: gestorben: 03.04.1945 in Salzgitter-Watenstedt (Stahlwerke Braunschweig)

van Goidsenhoven, Alfons: Häftlingsnummer: 44746, gestorben: 27.04.1945 an Bord der Cap Ancona

van Goidsenhoven, Edward: Vorname hier Edouard, gestorben: 13.03.1945 in Bremen-Schützenhof

van Goidsenhoven, Evrard: Häftlingsnummer existiert noch einmal (van Dulshaul)

Hendrickx, Richard: gestorben: Bremen-Schützenhof

Janssens, Octaaf: * 20.10.1903, gestorben: Bremen-Schützenhof

Janssens, Rene: gestorben: Bremen-Schützenhof

Mathues, August-Franciscus: gestorben: 10.11.1944

Morren, Remi: * 09.12.1983, Häftlingsnummer 44738

Morren, Romain Joseph Cornelius: * 26.03.1909, gestorben: Meppen-Versen

Natens, Jozef: gestorben: Meppen-Versen

Natens, Octaaf Edouard: gestorben: Meppen-Versen

Natens, Rene: gestorben: Bremen-Blumenthal (Deschimag)

Pasteys, Frans: Häftlingsnummer: 45535

Pasteys, Jozef-Aug.: hier als Vorname Justin

Pijpen, Josef: gestorben: Hamburg-Hammerbrook (Spaldingsstraße)

Pijpen, Jules: gestorben: Bremen-Blumenthal (Deschimag)

Reynders, Emiel: gestorben: 16.01.1945 in Bremen-Schützenhof (Deschimag)

Robeys, Kamiel: * 10.03.19923, gestorben: Bremen-Blumenthal (Deschimag)

Trompet, Marcel: * 21.10.1926, gestorben: Sandbostel am ?.04.1945

Vandegaer, Hermann: * 31.01.1901

Wouters, Frans Petrus: * 16.04.1879 in Izegem/Belgien, gest. 04.11.1944
im Hauptlager Neuengamme

Überlebende:

van Gilbergen, Frans: *06.10.1898 gest.: 25.08.1981 Meensel-Kiezegem (Kdo. Blumenthal, Lübeck)

Pittomvils, Petrus: *04.09.1915 gest.: 20.08.1967 (Kiezegem), Kdo. Blumenthal, Schützenhof, Sandbostel)

Trompet, Frans Joseph:*28.04.1907 , gest.:1999 in Meensel-Kiezegem, Farge und Sandbostel

Binnenkort

7de Herfsttocht van de Hagelandse Globetrotters op donderdag 13 oktober 2005

Voor de derde maal starten deze mooie tochten in het Ontmoetingscentrum, kapellekensweg 30 te Meensel-Kiezegem en heeft o.a. als thema de Oorlogsgebeurtenissen en hun locaties van Meensel-Kiezegem. Er zijn ook nog twee andere lussen om te bewandelen. Deze verheerlijken de prachtige natuur van onze streek met zijn vergezichten, mooie heuvellandschappen en de fruitplantages. Tijdens de lus over de razzia's leest u op verschillende plaatsen de merkwaardigheden en gebeurtenissen van deze plaatsen. Ook voorziet de "Stichting M-K'44" weer in een tentoonstelling met o.a. verslagen en foto's van de laatste reis en de werking van de vereniging. Alle inlichtingen kunnen daar bekomen worden. Marc Cauwberghs stelt zijn prachtige foto's tentoon en ook voor video en/of dvd-rapporten wordt gezorgd. De afdeling van Meensel-Kiezegem N.C.P.G.R. houdt tevens het Informatiecentrum open, dat als perfecte gids kan dienen voor of na de wandeling. Zelfs als u niet wandelt zullen we tevreden zijn als je even binnenspringt om een babbeltje te slaan en mogelijk uw dorst te lessen. De start van de wandeling is voorzien om 9 uur en tot 16 uur mag men nog starten. Men doet 5, 8 of 10 km. Uiteraard zijn deze drie lussen combineerbaar. Een trip om te koesteren (Op 12 oktober vanaf 19 uur houden we ook onze maandelijkse vergadering om 19 uur in het Ontmoetingscentrum te Meensel-Kiezegem, zetten we alles klaar en zijn de dvd's van de reis Neuengamme te verkrijgen, ook op 13 oktober zijn we er.)

Uitzonderlijk concert op 6 november 2005 in Drongen

Dit concert spreekt ons speciaal aan. Daar worden namelijk gedichten gebracht van Ina Stabergh.

Uit de bundel "Neuengamme, ik kwam terug" noteren we:

1. Nooit zal iemand weten
2. Zonder vensters...
3. De man in het witte huis
4. De kinderen van Bullenhuserdamm
5. Stilte na de laarzen
6. De Wanhoop van Meensel-Kiezegem
7. In de nacht van het zwijgen
8. De Rozentuin

Een achttal gedichten uit andere bundels van Ina worden er ook voorgedragen.

Heel uitzonderlijk is hier eigenlijk dat een aantal van deze gedichten op gepaste muziek werden gezet. Niemand minder dan componist-dirigent Filip Martens componeerde bij deze kunstwerken. Zij zullen gebracht worden door een sopraan en ook enkele zijn bewerkt voor koor.

Dit aperitiefconcert wordt ingericht door Cultuurplatform Drongen en gaat dus door op zondag 6 november van 10.30 uur tot 12.00 uur. Treden hierbij op het gekende koor: Canta Ludens <http://www.cantaludens.tk/>. Ook pianist/componist Filip Martens kunt u vinden op Internet: <http://www.filipmartens.be>

Dit speciaal/verrassend en beklijvend programma interesseert de "Stichting 'M-K'44" in het bijzonder. Daarom vinden we het nuttig af te spreken. Voor alle inlichtingen bij onze leden en misschien kunnen we dan met een hele groep naar Drongen gaan.

Oorlog in Tielt-Winge

Op 11 november zal het nieuwe boek met "Oorlog in Tielt-Winge, verhalen en bezienswaardigheden van een Hagelandse gemeente" worden voorgesteld in Houwaart na de plechtigheid. Aan dit interessante en boeiende werk zwoegde een werkgroep rond secretaris René De Keyzer gedurende maanden. De presentatie van het boek zal opgeluisterd worden door het Sint-Mattheuskoor" uit Meensel met o.a. liederen die in het boek voorkomen. Dit koor heeft op dit gebied al een hele reputatie opgebouwd. Zo beginnen ook in oktober de opnamen van de cd. Dit liep omwille van te drukke agenda van technische medewerkers wat uit, maar nu wordt er werk van gemaakt.

Nieuw Boek over WOII

Bij *De Standaard* verscheen op 17 mei 2005 een lijvig werk van 464 bladzijden van historicus Sam Van Clemen.

Reisgids naar de Tweede Wereldoorlog is een interessant naslagwerk met musea, forten, kaarten, historie, slagvelden, wandelroutes en oorlogskerkhoven. Het is chronologisch opgevat:

Hfstk 1: Mobilisatie en Duitse inval in België met Een beknopte geschiedenis & Reisgids naar de mobilisatie en de inval.

Hfstk 2: De bezetting met ook een beknopte geschiedenis en reisgids.

Hfstk 3: De bevrijding en het V-Bommenoffensief met dezelfde indeling.

Hfstk 4: Het Ardennenoffensief met geschiedenis en reisgids met 6 uitgestippelde routes.

Er is uiteraard een regsiter en bibliografie.

Wat Meensel-Kiezegem betreft is er echter wel een minpunt. In hoofdstuk 2 wordt van blz 205 tot 210 de geschiedenis weergegeven. Het verhaal is wel correct weergegeven en het beeld "De Wanhoop van M-K", de reis en het Vredesmuseum worden ook vermeld. Echter op blz 250 in het 3de hoofdstuk waar het gaat over Veiligheidskorps van Verbelen staan wel enkele onjuistheden over data. Waar ze in het vorige deel juist zijn vermeld verbaast het ons dat hier foutieve gegevens staan. De tekst: "...Het Veiligheidskorps, onder leiding van Robert Verbelen, pleegde tientallen aanslagen, met als tragisch hoogtepunt de raid op het Brabantse dorp Meensel-Kiezegem. Op 20 juli 1944 werd daar de pro-Duitse Gaston Merckx vermoord, waarna het dorp op 22 julmi omsingeld en uitgekamd werd door Verbelens mannen. 89 personen werden aangeduid als medeplichtigen aan de moord, 63 van hen zouden de kampen niet overleven."

Dit is wel spijtig in een werk dat echt de moeite waard is en een must is voor al wie een speurtocht wil maken of enige interesse vertoont voor dit deel van onze geschiedenis.

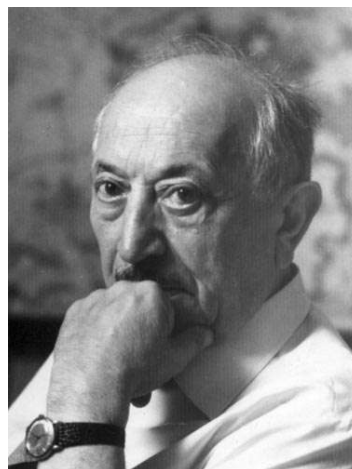
(Standaard Uitgeverij ISBN 90-02-21480-4)

Vrienden die ons ontvielen

Op 4 augustus 2005 ging **Yvonne Strouwen** van ons heen. De echtgenote van Jef van Goisenhoven kon nooit mee naar Neuengamme omwille van haar gezondheid. Zij hield er echter aan dat haar man ons zoveel mogelijk zou vergezellen. Van onze acht reizen maakte Jef er zeven mee. Ondanks haar wisselende toestand ontving Yvonne ons steeds hartelijk en was het er een warme thuis, waar iedereen welkom was. De "Stichting M-K'44" biedt aan Jef en de kinderen hun innige deelneming aan. Van deze kinderen of kleinkinderen nam Jef telkens iemand mee naar Neuengamme: Paul, Magda, Lutgarde, Marc, Roos zijn ondertussen echte, hechte vrienden geworden. Dat ondervonden we ook na de begrafenis op 10 augustus in Vlierbeek waar talrijke vrienden een laatste groet aan Yvonne kwamen brengen. Door haar zacht charisma was ze inderdaad heel geliefd bij velen. De woorden op haar rouwbrief zijn dan ook juist gekozen: "Bemind door iedereen zal zij in ons hart blijven voortleven."

Yvonne Strouwen

Simon Wiesenthal

Op 10 september 2005 overleed dan weer een goede vriend van ons. *Achilles Veugelen* was nog één van de eminente sprekers bij de inhuldiging van het Vredesmuseum. Enkele maanden geleden ontmoetten we hem nog op de realisatievergaderingen van het boek over Tielt-Wingse Oorlogsverhalen. Toen voelde hij zich niet meer zo best en vertelde dat hij regelmatig een pompje nodig had. Toch bleef hij optimist en geïnteresseerd aan onze werking. De mensen die hij geholpen heeft, de verenigingen waarin hij actief was zijn ongelooflijk in aantal. Hij stelde zich overal steeds ten dienste. Hij was oudstrijder, weerstander, politiek gevangene (tijdens de razzia in Meensel-Kiezegem opgepakt), ontsnapte en oorlogsinvalides. Als politieofficier en brandweerman in Sint-Truiden bracht hij zijn verdere leven door. Hij was provinciaal voorzitter van de Koninklijke Nationale Strijdersbond. We kenden hem echter vooral als gewestelijk secretaris van de Nationale Confederatie van Politieke gevangenen en rechthebbenden (NCPGR) en als auteur van het boek: "Sint-Joris-Winge, van de vroegste tijden tot heden".

Naar de echtgenote, kinderen en kleinkinderen van Achilles gaat onze doorvoelde deelneming uit, die ook al onze voorzitter op de uitvaartplechtigheid in Sint-Pieterskerk te Sint-Truiden overbracht.

Namens de Stichting condoleerde hij de familie met deze woorden:

In de kringloop van het leven betekent iets of iemand afgeven niet altijd verlies.

Als het leven pijn doet kan, dat leiden tot een fase van levensbloei: leren omgaan met het verlies en de slopende krachten die de gezondheid vanuit de diepte Uw geliefde kraakten, kunnen aanvaarden en zeggen "“Vaarwel”".

Wij kenden hem, wij hielden van hem en bewonderden hem voor zijn dienstbaar leven.

Vandaar dan ook de stille dankbaarheid om de onvergetelijke herinneringen en zijn onuitwisbare beeltenis die we mogen bewaren.

Wij hopen dat jullie kunnen opzien naar de leegte die zijn afscheid in de toekomst voor jullie zal betekenen.

Ook heeft iedereen via de media vernomen dat Nazi-jager **Simon Wiesenthal** op 96-jarige leeftijd is overleden. Velen zullen gelezen hebben over deze strijdbare architect die vier jaar concentratiekamp overleefde en in Mathausen werd bevrijd in mei 1945 door de Amerikanen. Enkele van zijn gezegden willen we hier toch in herinnering brengen:

- "Ik zou misschien wel in mijn eigen naam kunnen vergeven, maar ik kan niet spreken voor de miljoenen die ze hebben vermoord."
- "Als iedereen vergeet, kan hetzelfde opnieuw gebeuren, over twintig, vijftig of honderd jaar."
- "Als we de andere wereld binnentreden, zullen de miljoenen Joden die stierven in de kampen ons vragen wat we gedaan hebben. Dan zal ik zeggen: Ik vergat jullie niet." (Dat heeft hij nu dan wel al kunnen waarmaken)

Dank aan:

Naar aanleiding van de herdenking te Meensel-Kiezegem op 7 augustus 05 mochten wij andermaal enkele oud-bekende medewerkers aan de film en/of medereizigers van een herdenkingsreis naar Noord-Duitsland uit één van de acht ontmoeten. Hartelijke dank voor de giften en steun die we bij deze gelegenheid mochten ontvangen met het verzoek onze activiteiten verder te kunnen uitbouwen. Bedankt, mensen van goede wil. (G.H.)

Scholenwerking - Leerlingen van 10 tot 14 jaar bezoeken vanaf dit schooljaar één of ander museum dat handelt over oorlog en vrede. Reeds enkele aanvragen kwamen toe bij ons. Daarom is er hard gewerkt aan een vraag-en antwoordbrochure over het Vredesmuseum. Deze verschijnt kortelings. Een test met meester **Valère van Gramberen** uit OLVr.Tielt en Natalie (11) en Tom (16) Devos en ook meester **Steven Duyver** uit Leuven leverde heelwat verbeteringen op en ze gaven nuttige tips. Eerst komt er nog een test met groepjes leerlingen en dan brengen we deze teksten op de website www.meensel-kiezegem44. Daar kan hij dan door de scholen afgehaald worden. De brochure met oplossingen is bij de Stichting "M-K'44" zelf te verkrijgen.

Museumbezoek - Op de derde zondag van augustus kregen we niet zoveel volk over de vloer, daarentegen was 18 september wel een topdag en kwamen enkele grotere groepen een bezoek brengen. De reacties waren unaniem positief en dit voor velen verborgen deel van de geschiedenis boeide hen uitermate. Er werden dan ook afspraken gemaakt voor uitgebreidere bezoeken, ontvangen van de nieuwsbrieven en de de reis in 2006 naar Neuengamme. Op 1 oktober was er nog een groep van een tiental mensen te gast. Guido Hendrickx verzorgde de boeiende rondleiding.

Wie met een groep of in familie het museum met gids wil bezoeken moet gewoon aanvragen aan de toeristische dienst van Tielt-Winge: 016/536694 of ann.verrek@tielt-winge.be

NEUENGAMME 2006!

Daar we reeds aanvragen kregen voor onze Neuengammereis van 2006, de negende al, kunnen we nu volgende inlichtingen meegeven: Deze Herdenkingsreis zal doorgaan van donderdag 23 augustus tot zondag 26 augustus 2006.

René Cauwbergs is zoals vroeger de perfecte reisleader en Oktaaf Duerinckx gidst. De verdere gegevens komen in latere nieuwsbrieven aan bod. Wacht echter niet te lang daar de aanvragen voor deze reis steeds vroeger bij ons toekomen en de interesse in stijgende lijn gaat. Voor alle inlichtingen kunt u terecht bij de medewerkers van de "Stichting M-K'44"

Voorzitter Guido Hendrickx in gesprek met journaliste Katinka Schröder

Voorbereiding opname op zondagmorgen vlnr Oktaaf Duerinckx, René Cauwbergs, Katinka Schröder, Ludo Devos & cameraman Hans-Jürgen Hellweg

www.meensel-kiezegem44.be

*Neem zeker een kijkje en geef ons uw mening in het gastenboek.
Alle suggesties zijn welkom, wij zijn nog steeds aan het bijschaven.*

Inlichtingen en vragen bij:

Guido Hendrickx , Binkomststraat , 56 3391 Meensel-Kiezegem Tel 016/487878

René Cauwbergs, Glabbeeksesteenweg ,93 3390 Sint-Joris-Winge Tel 016/632460

Alfons Craeninckx, Heuvelstraat, 17, 3390 O.L.V.. Tielt Tel 016/634757

Oktaaf Duerinckx, Karekietenlaan, 30 3010 Kessel-Lo Tel 016/355232

Rudi Peeters, Kerkstraat, 85 3391 Meensel-Kiezegem Tel 016/635826 GSM 0496/259792

Alfons Vuchelen, Henri Dotremontstraat, 6 3320 Hoegaarden Tel 016/634955 GSM 0479/259792

Betty Vuchelen, Stoopkensstraat, 110 3320 Hoegaarden Tel 016/767936

Marc Cauwbergs, Binkomstraat 42 3391 Meensel-Kiezegem, Tel 016/635854

Evrard Van Goidsenhoven, Hamelendreef 27 3300 Tienen, GSM0476/324401

Tom Devos, Wingerstraat 12 3390 Sint-Joris-Winge, GSM 0495/033329, info@meensel-kiezegem44.be

Ons helpen kan via rekeningnummer 149-0567841-75 "Stichting Meensel-Kiezegem '44"